

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobkyně: **L. S.** , bytem X, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 13.10.2009 č. X, **o starobním důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) ze dne 13.10.2009 č. X byla zamítnuta žádost žalobkyně o zvýšení starobního důchodu dle ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona číslo 155/95 Sb. v platném znění. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedla žalovaná, že žalobkyní bylo započteno celkem 34 roků a 69 dnů. Dále žalovaná uvedla, že k době pojištění od 1.11.1991 do 31.12.1994 nemůže být přihlédnuto, neboť v roce 1995 je dluh na pojištění činnosti osoby samostatně výdělečně činné a vzhledem k tomu nelze započítat ani dobu od 1.11.1991 do 31.12.1994.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včas žalobu, v níž zejména namítala, že při sepisování žádosti o důchod jí pracovnice ČSSZ sdělila nesprávnou informaci. Do jejího starobního důchodu nebyly započteny část roku 1991, 1992 a 1993, i když v červenci 2009 doplatila dlužné pojistné za rok 1994. Od roku 1998 jsou jí sráženy „dluhy z důchodu“. Dostává jen životní minimum. Zdůrazňovala dále, že pracovnice ČSSZ ji měla upozornit na možnost doplatku pojistného roku 1994, kdy jí zbyl dluh pouze 1.142,- Kč a měl by jít být proto vyměřen starobní důchod vyšší. Navrhovala proto zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby, přičemž provedla v písemném vyjádření podrobné zdůvodnění napadeného rozhodnutí.

Dále žalovaná v průběhu řízení vydala dne 28.4.2011 rozhodnutí, ve kterém uvedla, že od 29.9.2010 zvyšuje žalobkyni starobní důchod na částku 8.564,- Kč měsíčně a dále uvedla, že od ledna 2011 jí náleží starobní důchod 8.874,- Kč měsíčně. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla, že výpočet byl proveden ke dni 22.12.1997 a dále, že procentní výměra důchodu ke dni vzniku nároku na důchod za 38 roků pojištění činí 57,00% VZP, tj. 3.854,- Kč, měsíčně snížení procentní výměry za 597 dnů v období prvních 720 kalendářních dnů od přiznání důchodu do dosažení důchodového věku o 4.20% VZP činí - 283,- Kč měsíčně a výše procentní výměry činí 3.571,- Kč měsíčně.

Pro změnu v rozvrhu práce byla vyřízením a rozhodnutím ve věci pověřena po soudkyní JUDr. Ivě Hrdinové samosoudkyně JUDr. Miroslava Ježoviczová.

Krajský soud provedl důkaz rozhodnutím žalované ze dne 13.10.2009, jakož i rozhodnutím ze dne 28.4.2011, obsahem dávkového spisu žalobkyně a žádostí o starobní důchod.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu dávkového spisu bylo zjištěno, že žalovaná vydala původně dne 19.5.1998 rozhodnutí, jímž přiznala od 22.12.1997 žalobkyni starobní důchod dle ust. § 31 zákona č. 155/1995 Sb. ve výši 4.413,- Kč měsíčně. Učinila tak k žádosti žalobkyně, kterou žalobkyně podala na Okresní správě sociálního zabezpečení v Ostravě-Město dne 22.12.1997. Šlo o žádost o „předčasný starobní důchod“ dle ust. § 31 zákona č. 155/1995 Sb. (dále jen zdp). V této žádosti je uvedeno, že období od 16.10.1991 do 31.11.1997 nemá být hodnoceno, jelikož žalobkyně má dluh na pojistném od roku 1991. Tuto žádost žalobkyně podepsala. Z osobního listu důchodového pojištění (dále jen ELDP) z 7.5.1998 byl pak zjištěno, že byla zhodnocena doba zaměstnání do 31.10.1991. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalobu nepodala.

Dne 22.7.2009 potom žalovaná obdržela žádost žalobkyně o úpravu jejího starobního důchodu, kterou tato podala na OSSZ v Ostravě-Městě dne 15.7.2009. Dle výpisu z evidence OSVČ za léta 1992-1994 nebylo zřejmé, zda u žalobkyně ještě trvá dluh na pojistném za období let 1991-1995. Okresní správa sociálního zabezpečení

v Ostravě byla proto požádána o doplnění a z osobního listu důchodového pojištění (OLDP) z roku 2002 bylo zjištěno, že žalobkyně v období od 1.11.1991 do 31.12.1995 byla OSVČ. Na tomto evidenčním listě jsou potvrzeny roky 1991 a 1992 s vyměřovacím základem dle výpisů z evidence OSVČ za roky 1992-1994, nejsou uvedeny vyměřovací základy a započitatelné dny činnosti OSVČ za roky 1995-1997.

Dále bylo zjištěno, že žalobkyně v roce 2009 doplatila část dlužného pojistného za rok 1994, její dluh na pojistném za roky 1995-1997 (tedy za další dobu její činnosti jako OSVČ) však trval.

U ústního jednání dne 26.5.2010 žalobkyně opět namítala, že na pojistném měla původně velmi vysoké dluhy asi 200.000,- Kč, které jí byly sráženy z důchodu, avšak svoji žádost o důchod podepsala dne 2.2.1998 na základě nesprávné informace pracovnice OSSZ.

Dle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění se za dobu pojištění považují též doby zaměstnání získané před 1.1.1996 dle předpisů platných před tímto dnem.

Dle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., zjistí-li se že: důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží. Důchod nebo jeho zvýšení se přitom doplatí nejvýše však tři roky nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení.

Dle ustanovení § 8 odst. 1 písm.g/ zákona č. 100/1988 se zaměstnáním rozumí činnost osob samostatně výdělečně činných.

Dle odstavce 4 téhož ustanovení zákonného ustanovení činnosti osoby samostatně výdělečně činné a spolupracující osoby po 31. 12. 1992 se hodnotí jako zaměstnání, pokud zakládala nemocenské pojištění. Tato činnost pře 1. 1. 1993 se hodnotí jako zaměstnání, pokud zakládala nemocenské zabezpečení podle předpisů platných před tímto dnem, a to v rozsahu a za podmínek stanovených těmito předpisy. K činnosti osob samostatně výdělečně činných a spolupracujících osob se přihlédne jako k době zaměstnání, bylo-li zapláceno pojistné za celou dobu trvání pojištění (zabezpečení), nebylo-li za tuto dobu zapláceno pojistné do dne, od něhož se přiznává nebo zvyšuje důchod, přihlédne se k ní jako k době zaměstnání až ode dne zaplacení pojistného

Žalobkyně u ústního jednání dne 11. 7. 2011 uvedla, že nově vydané rozhodnutí ze dne 28. 4. 2011 považuje za správné, avšak nepovažuje je za rozhodnutí, kterým by bylo plně vyhověno její žalobě. Trvala na tom, že dle jejího přesvědčení starobní důchod, který jí byl vyměřen od 22. 12. 1997 měl být vyšší asi o 750 Kč měsíčně. Zdůrazňovala, že nyní má již zaplacenyy všechny dluhy na pojištění s výjimkou dluhu za rok 1996.

Krajský soud považuje přezkoumávané rozhodnutí ze dne 13. 10. 2009 za odpovídající zákonným ustanovením - žalovaná postupovala správně, když tímto zamítla žádost žalobkyně o zvýšení starobního důchodu - v té souvislosti je nutno poukázat na ustanovení § 11 odst. 1 písm. b/ zákona č.100/88 Sb., který žalovaná repektovala.

Zhodnoceny byly všechny doby zaměstnání žalobkyně jako osoby samostatně výdělečně činné, za něž bylo zaplacen pojištění – tyto doby zaměstnání tedy žalobkyně měla zhodnoceny v plném rozsahu (jak už bylo výše uvedeno, hodnotit lze dobu pojištění u osob uvedených v § 6 odst. 1 písm g) tohoto zákona, tedy osob samostatně výdělečně činných pouze za dobu, za kterou bylo v České republice zaplacen pojištění, a to nejdříve ode dne zaplacení pojištění). Poněvadž k zaplacení pojištění došlo až v roce 1997, musel být nový výpočet starobního důchodu žalobkyně proveden až k 22.12.1997 (žalovaná také v průběhu řízení ve svém dalším vyjádření ze dne 12. 10. 2010 uvedla, že obdržela dne 5. 10. 2010 další žádost od OSSZ v Ostravě o úpravu starobního důchodu, jelikož žalobkyně doplatila část dlužného pojištění jako OSVČ a požádala o přepočítání výše důchodu - zároveň žalovaná uvedla, že ani v případě vydání nového rozhodnutí nebude možno žalobě žalobkyně vyhovět, což se také stalo) .

Přezkoumávané rozhodnutí ze dne 13.10.2009, jímž žalovaná zamítla dle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., bylo proto soudem shledáno správným, neboť nemohlo být při jeho vydávání přihlédnuto k období od 1.11.1991 do 31.12.1994, když trval dluh na pojištění žalobkyně jako osoby samostatně výdělečně činné.

Krajskému soud proto nezbylo, než žalobu zamítnout, neboť není důvodná (ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního).

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná ČSSZ toto právo ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d) zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem jeho doručení. Lze proti němu podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 7.listopadu 2011

JUDr. Miroslava Ježoviczová

- samosoudkyně -